

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Kmetje, vstanimo!

Zadnje čase se skoro po vseh občinah nastavlja krajevne kmečke organizacije. Po več letih nasilja i samovlade je končno kmet prišed do pravice, da se slobodno združuje i z združenimi močmi prosi pa zahtevle svoje pravice.

Kmet je že po naravi rad sam zasebe i kak takši, se tudi rad ne druž i z drugimi. Kmečki stan se prej ne da združiti, tak čujemo večkrat. I navadno je resan tak. Vendar pa pridejo v zgodovini časi, gda spozna tudi kmet, da je samo v skupnosti moč i rešitev. Tak vidimo velke kmečke upore v srednjem veki, gda se je skoro ves naš kmečki narod združio okoli svojih voditelov Gubca i Grgorišča i zahteval svoje pravice. To so bili časi, gda je bila stiska največša.

Dnesden se tudi toži kmečki stan, kak slabo njemu ide i kak težko borbo ma v življenji za kruh i spoj za življenje potrebne reči. Drugi stanovi so že duže časa organizirani i se z združenimi močmi borijo za svoj kruh i za svoje potrebe i spoznati moremo, da so že dosta dosegnoli za svoj stan.

Ništernim stanovam je država že takšne pravice dala, da majo že skoro proti vsakoj uredbi ali zakoni, šteri bi slabo ali pa kvarno vplivalo na njihov stan, svoje stanovsko sredstvo, s šterim si pomagajo. Oni so stanovsko dobro organizirani i če se čutijo po kakšoj uredbi ali zakoni prizadeti, zaženejo strašno nevolu i na vse strani javnost prepričavlejo, kak strašna krivica se njim je zgodila; i do tečas navadno ne nehajo, dokeč država uredbi ne prezove ali pa omili. Takša je moč organizacije, kde vsi delajo za ednoga i eden za vse i gde se z složnostjov pa s skupnimi močmi branijo za pravice. Edino kmet šče nema kama pribežati i to zato, ka je raztepeni, ne organizirani.

Kmečki stan je pri raznih socialnih uredbaj ostao nekam kre strani i šteroga toti država ma kak svoj stember, ne drži ga pa za vednako vrednoga člana družine, šteromi je pomoč neobhodno potrebna. Nas kmete so vsi drugi, čeravno menje številni, skoro neznatni stani, prebežali i zapostavili. Vsi stanovi steplejo z svojih hram bremena, kak največ se da. A ta bremena, šterih se drugi stanovi branijo, nikak more nositi, a nosimo je mi kmetje. Vsi stanovi majo že kakše ustanove, štere majo samo te namen, da vsikdar mislijo na njihov hasek, kde bi se dalo kaj dobiti. Edino kmet je prepuščeni sam sebi, kmet naj si pomaga, kak si more i zna.

Pomoč je samo v skupnosti. Gda se zdignemo kak eden mož v boj za staro pravdo, te bomo na poti, k boljšim kmečkim razmeram. Še delavci so že malo na bolšem. Oni delajo kolektivne pogodbe z svojimi delodajalci. Kda pa bomo mi kmetje sklepali pogodbe z svojimi odjemalci? Samo te de nam bolje, kda bomo sami delali cene svojim pridelkom. Za vse to pa je potrebna skupnost organizacije. Kmečki stan more priti do osvedočenja, da če je najštevilnejši, njemu nede menje številni stanovi dirigerali. Nesmi nišče misliti, da bi kmečki stan sovražo druge stanove. Ne, mi znamo, da so vsi stanovi potrebni, samo pravice naj se vednako delijo. Mi prosimo pa zahtevemo samo to, ka že drugi stanovi majo, to je zakonito kmečko zastopstvo, da de kmečki stan, kak vsi drugi stanovi, v svojih kmečkih pitanjaj odlašavao sam.

Pri nas pri kmetaj je premalo zanimanja za izobrazbo, štera nam je jako potrebna i do štere mamo tudi pravico, kak vsi drugi. To je naša napaka, da smo ostali nevedni, nepre svetleni i to našo nevednost znajo drugi dobro za sebe ponučati. Na krat-

Čuvajte se lažnih prorokov!

„Lumpom, vkanlivcom i skopačom se tak dobro godi na sveti, dobrim pa tak slabo. Pa pri vsem tom ešče postoji pravični Bog?“

Kak se vidi, ti več ne verješ v sodbo na drugom sveti. V tom slučaji maš zadosten razlog, da si nezadovoljen, razžaljen i — zdvojen. Ar tu na zemli, tudi v našoj demokratičnoj državi, kje socializem ma čügle v rokaj (pisek je Nemec i ma pred očmi svojo državo — op. prevajalca) cvete najbolje brezobziren mamonizem (žela po bogatstvu) ešče bole kak nekda.*

— Dnes valá kak ešče nikdar ne reč P. Abrahama od sv. Klare: „Zemelska pravičnost je spodobna pavučini. Velike ftice letijo skoz, male mühe se pa zgrabijo v njo.“

Za nas verne krščenike je to eden razlog več, da mora biti v večnosti sodba, kde pridejo v roke pravičnomi sodniki tej največši falotje i huncvutje. Kak misli Bog od takših lüdi, je zadosta jasno povedao: „Jaj vam bogatašje! Jaj vam, ki ste siti! Jaj vam, ki se zdaj smijete!“

„I vmro je tudi bogataš“, to je tisti, ki se je kopao v obilnosti, ki se je ne brigao za siromaka Lazara pred svojimi vratami i je vero svojih bratov, Mojzeša i proroke — zametavao i je bio v pekeo pokopan. To je zadosta jasno. Ali se pa resan tak lepo godi bogatim zapravlivcom, vkanlivcom i skopačom? Konec slab, vse je slabo!

Pa jim je zdaj mogoče dobro? Če misliš ti pod „dobro“ samo dobro jesti i piti, te je ništernoj živini v štali najbolše. Duša od toga ne bo sita i zadovoljna. Pogledaj jih samo malo! Kak dugo bodo meli svoje, krvave i proklete peneze? „Lücki (tují) penezi ne dosegejo tretjega kolena“ — pravijo stari lüde. Kak so vküprišli, ravno tak se bodo razleteli. Boš že vido kak bodo njihovi sinovje i hčere, ki ne poznajo nikše mere, s temi penezi friško gotovi. I če bi tudi mogli od toga 20, 30 let lumpati i žreti, ednok bodo itak morali vse tü nehati. To znajo i to jih dela nesrečne.

„Kaj pomaga grabiti za penezi i bogatstvom — mrtvečka robača nema žepa!“ — te reči so napisane v domi za duhovne vaje v Merli. Ne, prijateo, tem lüdem se ne godi dobro, i dobrim lüdem se ne godi slabo!

1. Vnogi, šterim se tak slabo godi, so za istino ne dobri. Ne so šparali i slabo so gospodarili. Našeo sam v Weissenfelsi 12 mladih delav-

* Posebno hüdo je v sovjetskom paradižomu, kde je od dneva do dneva vekši prepad med tistimi, ki majo i tistimi, ki nemajo nikakše pravice, med sitimi i lačnimi.

ko: nevednost i neorganiziranost kmečkoga stana je napravila kmečki stan za roba, šteri samo telko vala, kelko što od njega haska ma. Drugi stanovi so se izobraževali i se izobražujejo tudi zdaj i to največ na kmetove stroške, kmečkomi stani so pa priporočali samo kakše tečaje; kmeti, so pravili, je ne potrebna izobrazba, on naj bo zadovoljen z motikov pa s krampom, kmet naj samo dela pa zdržavle šole za druge, šteri ga potom v zahvalo zavüzda jo pa pojašejo, namesto da bi njemu pomagali.

Preveč radi smo poslušali hujšakače, šteri so meli ravno te namen, da bi kmet ostao kem duže neveden i ne organiziran, da bi ga ležej odirali. Meli smo i mamo tudi zdaj go-spode, šteri se brigajo za kmečki narod; ali kak negda, tak tudi zdaj, lüde rajši idejo za zapelivci, kak pa za voditelji. Kmečkomi narodi je potrebna izobrazba, je potrebno, da dobi malo širši pogled v gospodarsko pa tudi v politično življenje, da spozna vzroke, šteri ga ovirajo pri njegovom napredki, pri njegovom razvoji i šteri

cov, šteri mesto da bi po vojski z drugimi pravili: „Nema pomena šparati“ i šteri so mesto toga, da bi šli v kino, na ples, mesto toga, da bi konjak pili i cigarete kadili, so si včas začeli hišo zidati i vrt spravlati. Tem je zdaj jako dobro. Mladim zapravlivcom pa človek lahko pravi:

„Pri nesreči odvzemi svojo krivdo i ka ti ostane, prenašaj mirno!“

2. Vnogim ki se tak glasno tožijo, se ne godi ravno tak jako slabo. Ali si ešče ne nikdar opazüvao, kaj si vse privošči jo za zajtrk i južino popoldne? „Ne je tisti siromak, što malo ma, nego tisti što dosta žele“ — je že pravo poganski Seneka. Vnogi so bili razvajeni i meli vsikdar vekše zahteve v življenji i zavolo toga so zdaj nezadovoljni. Bilo je že skrajno vreme, da so že ednok prišli v ostrejšo šolo, kde se bodo navčili reda oni i njihova deca. Tisti je bogat, što je siromak na želah. „Prokleta prostost od potrebe“ — od štere govori Lasalle, je ono, ka je sv. Frančiška i vse tiste,

Delo naših banskih svetnikov.

Bajlec Franc, član ban. sveta v Soboti.

Prošnja za odpis bivšega oblastnoga posojila kmetom-poškodüvancom po toči.

Pred leti ešče je podelo bivši oblastni odbor v Maribori po toči poškodüvanim kmetom v Slov. krajini podporo v obliki žita ino dao ešče ročnoga posojila po niskih procentaj. Oblastni odbor je peneze, namenjeni za posojilo, zročo trem posojilnicam v Slov. krajini, to je Kmečkoj posojilnici v M. Soboti, na Cankovi i v Gor. Lendavi, Posojilnice so v sporazumi s posebnim odborom razdelile peneze prosilcom, pri oblastnom odbori so pa odgovarjale te posojilnice same.

Ar so kmetje, ki so prosili za to oblastno posojilo, na vekše veliki siromacije, zavolo nastale gospodarske krize, svojih plačilnih obveznosti ne so mogli več spunjavati. Omenjene tri hranilnice so pa s pogodbom obvezane to bivše oblastno posojilo vračati zdaj banovinskoj hranilnici. Kmečka posojilnica v Soboti je na priliko banovinskoj hranilnici vrnila že vnogo več, kak je pa sama izterjala od kmetov-dužnikov. Poleg penezne krize je prišla zdaj ešče kmečka zaščita, kmetje so zaščiteni, posojilnice, štere so pa pravzaprav samo posredüvale med kmeti i bivšim oblastnim odborom, so pa zavolo toga v neprijetnom stanji i trpijo jako veliko škodo.

njemi spoj onemogočajo živeti človeka dostojno življenje. I da te vzroke spoznamo i odstranimo, je potrebna izobrazba, da ne bomo samo dužili nedužne lüdi naših nevol, nego z čednov glavov i z čednim delom pa z združenimi močmi odstranimo te vzroke. Če bi kmečki narod samo malo znao samostojno misliti, ne bi nigdar leto v prepad komunističnoga gobca. Ne ve pa samostalno misliti, ar se ne vči i ne verje svojim voditelom.

Edna slaba stran kmečkoga stana je tudi to, da mamo premalo ali pa spoj nikaj čüta za zadržno življenje. Če poglednemo med kmetom pridelovatelom i med onim, šteri naše blago, naše pridelke troši, vidimo, da je vnogo i vnogo preküpčevalcov, šteri vsi dobro živejo, pa ne samo, da dobro živejo, nego težke milijone si spravljajo. Čidi so tej milijoni? Što je v nje položio svoje delo, svoj znoj? Kmet je s težkim delom pridelao te dobrine, od šterih se pa zdaj drugi mastijo. Tej milijoni bi bili kmetovi, če ne bi bilo preküpčevalcov. Kmečki stan se more

ki so napunjeni ž njegovim dühom, napravilo tak slobodne i vesele. „Što na blanj i kamenom podi tak dobro spi, kak na kanapeji, za tistoga je svet pun kanapejov“ — pravi pesnik Rossegger.

3. Vnogi, šterim se na videz slabo godi, so itak v istini ne nesrečni, ar najdejo tolažbo v pogledi na tistoga, ki je na zemli živo v skrajnom siromaštvi, ki se je narodo v ednoj štali i ne meo svoje hiše, kde bi lahko položio k počinki svojo glavo i je živo od podpore drugih i šteromi so pred smrtjov edino oblačilo strgali iz krvavoga tela. „Pitaj Jezusa na križi, če maš razlog, da se pritožuješ“ (Istotam).

Neščejo da bi se jim bole go-dilo kak Njemi i znajo da njih, ki so zavrženi i podjarmeni, ali ki so žedni po kreposti i pravičnosti, on blagrüje i naskori tudi blažene včini, medtem pa bodo vsi skopači i vkanlivci i krvocecalci, pa tudi mladi zapravlivci i nikdar siti proletarci z bogatim zapravlivcom trpeli večni glad, ponižanje i moke. Konec dober, vse dobro. Ne, dobrim se ne godi slabo.

Ar je omenjenim oškodüvancom po toči bila podeljena dvojna podpora, to je žito, štero bi se moralo plačüvati na dukša leta ino posojilo v gotovini i je banovina zavolo žitne podpore določila, da kmetje žita ne plačüjejo, nego se njim te dug odpíše, vlüдно prosim kr. bansko upravo, da blagovoli odpisati tudi dug imenüvanim trem posojilnicam, keliko ešče obstoji iz gornjega naslova pri banovinskoj hranilnici.

Člani banskoga sveta: Klekl Jožef, Bajlec Franc, Bačić Franc.

Prošnja, naj se podeli bivšim uslüžbencom veleposestev agrarna zemla.

Pri izvajanji agrarne reforme v Slovenskoj krajini skoro na niednom veleposestvi ne so bili vpoštrevani bivši grofovski uslüžbenci, odnosno uslüžbenci pri teh veleposestvaj sploh. V Slovenskoj krajini so veliko prednost vživali pri razdelitvi agrarne zemle različni dobrovolci, šteri zdaj s temi zemlišči takrekoč küpčüjejo. Uslüžbenci veleposestev, šterih je jako dosta, posebno v Beltincih, M. Soboti, Gor. Lendavi i Dol. Lendavi, pa pod najrazličnejšimi pretvezami ne so bili vpoštüvani, kak agrarni interesi, zgodilo so se celo slučaji, da njim je bilo naravnost naročeno, naj ne vlagajo prošenj za podelitev agrarne zemle, rekši, da bodo oni že itak sami obsebi preskrbljeni, zdaj pa živejo v

potrüditi, da potom zadržništva odpravi te pijajce, štere požrejo njegov trüd, njega pa tirajo v siromaštvo.

Na kmečki stan čaka vnogo dela i za vse to delo se zahtevle od njega požrtvovalnost, skupnost, pa izobrazba. Nikaj nam ne pomaga staranje pa jokanje, nego moremo delati i to z združenimi močmi. Kmečki stan je dozda ne mogo nikaj dosegnoti, zato ka je ne meo svojega vodstva, ne je meo svojega stanovskoga zastopstva, štero bi ga branilo, podpiralo pa skrbelo pri zakonodaji.

Zdaj, kda se kmečki stan slobodno organizera, gda ma Kmečko zvezo i Kmečko zbornico, naj nede ni ednoga kmečkoga človeka, šteri ne bi pristopo h kmečkoj zvezi. Nesmemo misliti, da s pristopom v Kmečko zvezo, se nam razmere včas i zboljšajo. Ne, to bi bila norost i pameten človek kaj takšega nede mislo. Vsakše delo ide počasi, če se pa ne začne, nede nikak. Mi to kmečko gibanje moremo podpreti s tem, da pristopimo v Kmečko zvezo i da smo vodstvi Kmečke zveze poslušni. G. M. kmet.

na največjem siromaštvu brez zemle i brez vseh sredstev.

Zato vljudno prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli gornjo zadevo v Slovenskoj krajini temelito preiskati i v principu to jako pereče, za službenike bivših veleposestev teško pitanje kemprvle, kak mogoče povolno rešiti.

Člani banskoga sveta: *Klekl Jožef i Bajlec Franc.*

Prošnja za nastavitev cestarov v Slovenskoj krajini.

V Slovenskoj krajini je podlaga cestišč sorazmerno najbolj slabša v celoj Sloveniji, zato cestarje z nasipavanjem i popravilom cest majo sorazmerno tudi več dela, kak v drugih krajih. Naši cestni odbori so že davno vložili prošnjo, da je hitra potreba za nastavitve konci 8 cestarov ešče v Slov. krajini. Nešterni cestarje, po številu 6, so pa že dolgo nastavljeni samo kak dnevničarje i njih prošnje nikak ne pridejo v poštev, da bi bili stalno nastavljeni. Tej cestarje večinoma čakajo že 6 leto na nastavitve, pa šče dnese ne so njihove prošnje vugodno rešene, medtem pa je bilo že vno go cestarov nastavljenih, ki ne so čakali teliko časa.

Zato vljudno prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli v tom pogledi prošnjam naših cestarov i naših cestnih odborov v punoj meri iti na roko, posebno pa naj se taki nastavitve kak stalni cestarje, šteri že teliko časa čakajo na nastavitve.

NEDELA

po Vüzmi Prva.

Evangelij (Janoš 20). Tisti čas, gda bi večer bio tisti den, prvi sobote, i dveri bi bile zaprte, gde so bili vučenice yküp spravleni za volo straha židovskega, prišao je Jezus i stano je na sredi i veli njim: mēr vam bodi. I gda bi to pravo, pokazao je njim roke i rebro. Raduivali so se zato vučenice, ka so vidili Gospodna. Pravo je zato njim pali: mēr vam bodi. Kak je mene poslao Oča, i jas pošilam vas. Eta gda bi velo i pihno je na nje i veli njim: vzemte Dūha svetoga, šterim odpustite grehe, odpustajo se njim: i šterim zadržite, zadržani so. Tomaš pa eden z ti dvanajset, ki se zove Dvojnik, ne je bio z njimi, gda je prišao Jezus. Pravili so zato njim drugi vučenice: vidili smo Gospoda. On je pa velo njim: či ne bom vido v nje-govi rokaj cvekov prebodjenja i ne pūstīm prsta mojega vu mesto cvekov i ne pūstīm roke moje vu rebro njegovo, ne bom vervao. I po osmom dnevi so pali bili Vučenice nje-govi notri i Tomaš z njimi. Prišao je Jezus zaprtimi dverami i stano je na sredi i pravo je: mēr vam bodi. Potomtoga veli Tomaš: notri pūsti prst tvoj esi i gledaj roke moje i nesi se roko tvojo i pūsti jo vu rebro moje, i ne boj neveren, nego veren. Odgovoro je Tomaš i pravo je njem: Gospod moj i Bog moj. Velo je njem Jezus: ka si vido mene Tomaš, vervao si: blaženi, ki so nej vidili i vervali so. Vnoga je ešče i druga znamenja včino Jezus nazoči svojih vučnikov, štera so nej popisana vu eti knjigaj. Eta so pa pisana, naj verjete, ka je Jezus Kristuš Sin Boži: i naj vervajoči žitek mate vu nje-govom imeni.

Razgled po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-skih škofov o gospodarski in so-cialni stiski naših dni. — *Zmote ko-munizma, kolektivizma, socializma.* Komunizem, kolektivizem ali sploh so-cializem vseh stranic — če je le res so-cializem — ima posebno zamisel o človeški družbi, ki je krščanskim in tudi naravnim načelom nasprotna. Po krščanskem nauku, kakor tako lepo razlaga Pij XI. v okrožnici „Quadragesimo anno“, je človek ustvarjen in postavljen na to zemljo, da živi v dru-žbi in pod socialno oblastjo, ki je od Boga; razvija svoje dari in zmožnosti v hvalo in slavo svojega Stvarnika; izpolnjuje zvesto dolžnosti svojega po-klika in si tako zagotavlja časno in večno srečo. Socializem tega vzviše-nega namena človeškega življenja ali sploh ne priznava ali ga pa popolnoma prezira. Njemu je vse udobnost na zemlji, predvsem materialna udobnost, tej se mora vse podrediti, človeška osebnost in svoboda in vse, kar je višjega v človeku. Zato mora biti pro-izvajanje socialno, da bi se proizvedlo čim več gospodarskih dobrin, zato tudi prisilno, ker se človek svobodno le iztežka podredi, a oblasti, ki bi bila od Boga in bi vezala človeka v vesti, socializem ne pozna. Komunizem na-čelno zavračuje zapovedi božje. Ni

Politični pregled.

Domači.

Proračun je tudi v senati sprejeti z 48 glasovi proti 25, štere so oddali bivši nacionalci. Mačeče skuze je to-čo pri razpravi proračuna senator dr. Kramer, steber bivše demokratske i nacionalne stranke, a krepko so zav-rnoli njegove neosnovane napade dr. Stojadinovič, dr. Korošec i tudi sena-tor Smodej.

Po sprejetju proračuna je obiskao Beograd talijanski zvünešnji minister Ciano i skleno v imeni svoje države z našov politični i gospodarski spo-razum. Kakše važnosti je te sporazum, zarazmimo samo za par let, gda se rešimo vse nevarnosti boja, štera nam je večkrat pretila od strani Italije i njenih zaveznikov. Potom pa sosed-stvo z državov, štera potrebüje naš les i našo živino, kak velikoga pome-na je to za povzdigo našega gospo-darstva, za zadužene naše lüdi. Ne-precenlivoga pomena je te sporazum za nas. Kak se je sporazum skleno, je Mussolini poslao eto brzojavko: Vsi Slovenci so izpüščeni iz interna-cije (pregnanstva). Da se bo našim bratom pod talijanskov koronov od-sehmao bole godilo, je s tem spora-zumom tudi dosegnjeno. Tej troji zro-ki, odnosno sadovi büdijo v nas ve-liko veselje nad dosegnjenim spora-zumom. Sporazum se glasi etak:

1. Državi se obvezeta, da bodeta poštvüvale meje edne i druge na sühom i na morji i če bi štera država bila napadena, druga ne bo nikaj poma-gala napadalci.

2. V mednarodnoj zmešnjavi obe državi sporazumno nastopita i ta bra-nile svoje interese.

3. Če bi nastali kakši nespora-

zumi med njima, se ne bodeta borile edna proti drugoj z bojom, nego mir-nim potom rešita vse sporne zadeve.

4. Niedna država ne bo dovolila na svojoj zemli delovanje, ki bi ško-dilo njenim mejam ali pa obstoječemi redi edne i druge države.

5. Naj se prijateljsko gospodar-sko sodelovanje omogoči, skleneta državi za najkračiji čas novo trgovin-sko pogodbo.

6. S tov pogodbav ne so kršene pogodbe, štere sta sklenile državi jav-no v mednarodnom sveti.

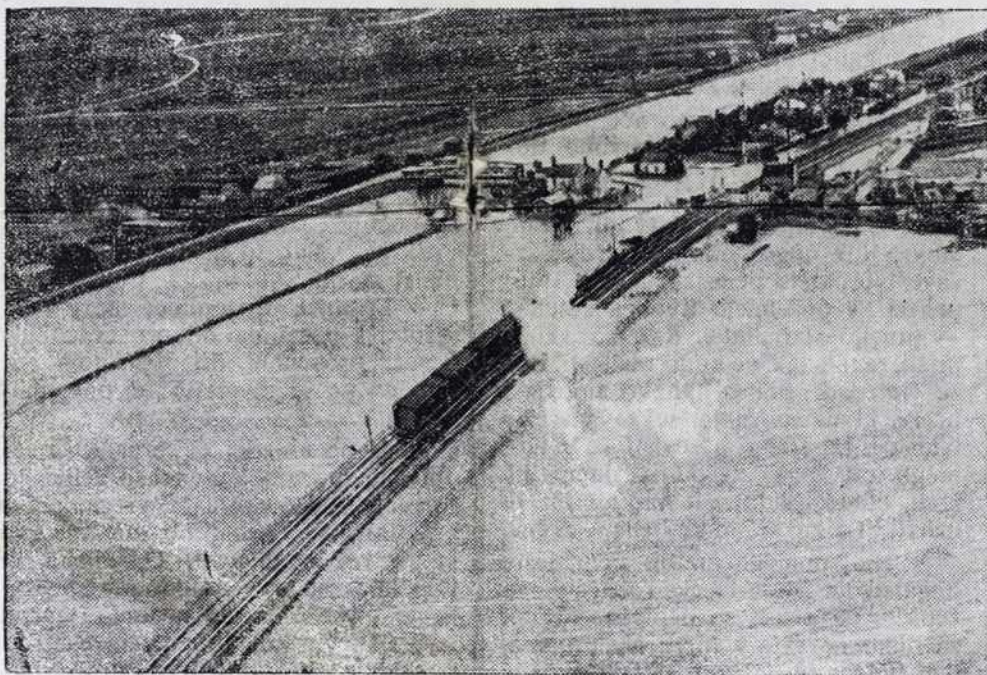
7. Ta pogodba vala pet let. Če se v šestih mesecaj pred potekom pe-tih let ne odpove, se sama posebi po-dugša za leto dni.

8. Sporazum se bo odobrio, gda se pogodbene listine zmenijo. Zmeni-jo se te v Beogradu.

Teh osem točk jasno pokaže na veliki pomen pogodbe, ki bo vsemi našemi prebivalstvi na veliki hasek.

Svetovni.

Kitajska i Sovjetska Rusija sklenile sporazum. Naj se Kitajska reši japonskoga vpliva, je sklenila z komunističnov Rusijov pogodbo, ki ma sledečo vsebino: 1. Rusija ne bo več podpirala komunistov na Kitajskom. 2. Rusija prizna, da je komunizem na Kitajskom zadeva notrašnje kitajske politike, zato pa lejko proti njem i na-stopa, kak šče. 3. Rusija se odpove Tienčini i priznava, da ta pokrajina spada pod Kitajsko. 4. Obe vladi sta sporazumni, da se dozdajšnji položaj ohrani v Zvünešnoj Mongoliji. Te sporazum je jako vzemiro japonsko, ar prekriža vse njene namene na Ki-tajskom i v Mongoliji.

Angleško grofijo Fenland je med nočlov poplavlila povoden, štera je naglo privrela. Glavna cesta v kraji Velney je zdaj vodna striga, po šteroj teče 2 metra globoka voda.

biti napovedan boj vsaki religiji brez usmiljenja! Namesto zapovedi božjih si je izmislil komunizem sledeče za-povedi: — Pred vsem moramo delati proti Bogu na vse mogoče načine. — Spoštovati smeš samo onega očeta, ki je zaveden revolucionaren proletarec, ki junaško in samosvestno brani ko-risti proletariata. Komunistični otroci naj vzgajajo svoje očete. — Če je po-edinec škodljiv, če je nevaren revolu-cionarni borbi, ga smeš umoriti na povelje zakonitega organa svojega pro-letarskega razreda. Ob času posebne nevarnosti takega povelja niti ni treba čakati. Umor nepoboljšivega sovraž-nika revolucije je postavno etičen (do-voljen) umor, je postavna smrtna ka-zen, zakaj komunizem ne pozna po-smrtnosti vrednosti človeškega življenja.

— Ukradi, kar je bilo ukradeno!

Na naslovni strani lista „Brez-božnik“ stoje tudi tile izreki:

— Delo brezbožnikov je delo Lenina.

— Učitelj v šoli mora biti brez-božnik.

— Vera je sredstvo za ljudsko poneumljevanje.

(Dalje).

Predavanje

na prosvetnom društvi v Beltincih.

Smer mojega predavanja je, da vam nekoliko gučim od slovensko-katoličanske zavesti. Pri raznih narodaj opazujemo, da je vsaki na sebe pono-sen, vsaki zaveden. Nemec se zaveda, da je Nemec i je ponosen na to. Italijan ravno tak. Madžar tudi. Pravzaprav vsi narodi. A mi Slovenci, ki nam zgodovina pravi, da smo med evropski-mi narodi, najbolj stari narodi, samo mi se toga ne zavedamo. Nam zgodo-vina pravi, da smo bili nekda mi Slo-venci ogromen narod, ali kak vidi-mo iz zgodovine slovenskoga naroda, so naš narod skoz jezero letja bile šibe tujih raznovrstnih narodov, na priliko: Hunov, Frankov, Germanov, Rimljanov, i kesnej Avstrijcov pa Mad-jarov. Čüda je, lahko pravimo, da se je naš narod obdržao na površji med valovi tujih velesil. Naši dedje i pra-dedje so nam ga ohranili, ar so se zavedali, da so Slovenci, da so narod, ki mora živeti jezeroletja. Pod tujim pritiskom, pod tujim bičom z lastnov krvjov so se borili naši dedje, da so očuvali naš narod pri življenji. Ka pa mi? Mi pa, ki smo zdaj svobodni, se pa vse premalo zavedamo, da smo Slovenci zaistino narod, katoličanski narod. Svetlost narodne omike, štero sta vužgala našim dedom sv. Ciril i Metod, se zdaj komaj drži pri življenji. I što je kriv tomi? Mi Slovenci sami, ar se premalo zavedamo, da smo ka-toličani. Pa tudi mi Slovenci, smo pre-več vsakomi poslužni, smo vsakoj tū-jini na službo, se damo preveč poni-žati. Na žalost moram praviti, preveč se ne zavedamo, ka pravzaprav smo. Naši dečki, ki so kakših par mesecov pri vojakaj, kda pridejo domo, se svo-jeja materinskoga jezika že sramüjejo, a kaj srbski kunoti njim pa že ide. Ali ne to za nas grdo, da se postav-lamo v tak grde kumbe. Da smo pre-malo zavedni, to lahko pripoznamo, ne samo po tom, ka nosimo domo, nego i z toga, ka mammo doma. Na priliko Bog obvari, da bi mi z gos-podom bošnjakom i agentom po slo-vensko gučati, to bi bio greh! Nasprotno, lepo njem i idemo po voli, da nas bo razmo. Norost! Ali mislite, da oni ne razmijo slovenski? Ravno tak, kak mi hrvatski ali srbski? Ali mi se damo preveč ponižati. Gojimo med sebov zavest, da smo Slovenci, da smo ka-toličani, da smo narod. Zakaj pa ne bi tisti, ki od nas žive, ravno tak gu-čao kak mi? Naši bratje Korošci i Primorci, ki so pod tujim pritiskom, ki ne smejo slovenski gučati ino čteti, se vendar zavedajo, da so Slo-venci. Nekaj za vzgled. En gospod se je lansko leto nahajao v slovenskom Primorji, ki je pod Italijanskov oblast-jov. Kda je hodo okoli, ga je pot za-nesla v neko ves, krę ceste so sede-le tri deklice i nekaj čtele. Gospod ra-doveden, je stopo pogledat, ka majo. Gda so deklice zagledale tūjega gos-poda, so hitro tisto, ka so čtele, skrile za hrbet, i glasno zajokale. Gospod pogleda i vidi, da so mele italijanski abecednik. Ta mala deca se je pred tūjincom zavedla, da je slovenska i jo je bilo sram tūjega abecednika. Zavedla se je, da se z tūjkov, štero se morajo včiti, tlači njihov jezik, vničava nji-hova slovenska katoličanska zavest. Kak je gospod vido, kak mučna za nje je italijanska reč, je segno v žep i podaro vsakoj edno podobico z sli-kov Višarske Matere bože, ki so na drugoj strani mele molitvico v sloven-skem jeziki. Kda so deca zagledala slovensko molitvico, so še bole glasno zajokala, tak, da je tudi samomi go-spodi skuza prisilila v oko. Vzemimo si za vzgled to deco, da se bomo čü-tili zaistino zavedne Slovence. Moja žela je, da kak doma, tak na tujem gojite slovensko katoličansko zavest. Dokač se mi Slovenci ne bomo zavedli, da smo Slovenci, tečas ne go-vora, da smo narod, ki mora živeti. V srce si pa vtisnimo reči pesnika:

Ti v srca ljubljenih rojakov,
sej seme plemenitih rož;
da bomo narod poštenjakov,
da bomo narod vrlih mož.

Bog živi!

Invalidi!

(Nadaljevanje)

19. Zver Marija, Brezovica. Potrebna sta dva svedoka, potrdilo občine od oponašanja i porciji. Štev. prošnje 27036.

20. Magdič Treza, Ivanci. Potrebna sta dva svedoka i potrdilo občine od oponašanja. Št. prošnje 27226.

21. Denša Marija, Brezovica. V kratkom pride na sejo, izgledi so vugodni. Štev. prošnje 27621.

22. Rožman Klara, Filovci. Prošnja je odbita iz razloga, ar je mož vmro 1919 leta ne kak invalid, odnosno z menšim procentom, kak 80%, zavolo boleznj. Štev. prošnje 27178.

23. Šömen Ana, Nedelica. Prošnja odbita iz razloga, ar je mož vmro dne 11. nov. 1918, leta, za invalida pa nikoli ne bio sprejet. Štev. prošnje 27631.

24. Rengeo Kata, Lipovci. Potrebno je potrdilo občine od oponašanja i od toga, ka je ne oženjena. Štev. prošnje 27307.

25. Damiš Edvard, Beltinci. Potrebno je sodnijsko zaslišanje svedokov. Štev. prošnje 27128.

26. Koren Julija, Renkovci 86. Krivica popravljena, izgledi so vugodni. Štev. prošnje 27475. (Dale.)

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Zahvalimo se iz srca vsem, ki so nam za Vüzem poslali pozdrave. Uredništvo i uprava Novin.

Žižki. Horvat Antona, predsednika črensovke občine desetletni sin, Jožef je vmro. Našemi dugoletnomi naročniki izražamo globoko sožalje nad zgubov i želemo njegovoj družini tolažbo Srca Jezusovoga. Nedužnomi deteti pa naj zasveti večna svetlost, iz srca našega.

P. Timotej mrtvi. Što ne bi poznao, posebno iz dolnjega konca Sl. krajine, častitlivoga starčka, nevtrudljivoga spovednika, frančiškana P. Tišler Timoteja v Čakovcih. Neštete vnožine duš je najšlo pri njem tolažbo i mir svojoj duši. Na Velko soboto so dobroga Patra zakopali pri velikoj vdeležbi naroda. Za kratek čas bi obhajali starček biserno sv. mešo. Molimo za pokojnoga dobrotnika dušo.

Žalosten pozdrav iz Francije. Nagla smrt je pobrala mladoga moža i dobroga krščanskoga človeka, Sukič Janoša v Franciji, ki je sin našega dugoletnoga naročnika g. Sukič Ivana v Vidoncih. Pokojni zapušča mlado ženo, z šterov je živo 13 mesecov za zakoni, 4 mesečno hčerko, druge stariše i rodbino v tom groznom zgubički, ar žena si niti ne mislila na tak žalosten dogodek, gda njej je nesmilena smrt iztrgala od sebe skrbnoga moža i hranitelja svojih domačih. Do groba ga je sprevodilo vno go domaćih krščanskih rodbin i dosta drugih dobrih ljudi. Dragi Janoš, dugih 5 let si lepo živo v toj mrzloj tujini, v Franciji. Tudi tvoj gospod, pri šterom si verno služil ves čas, jako žaluje za tehom, šteri si je tudi ne mislo, da ga tak hitro ostaviš. Smrt te je doletela v najlepših letaj, v 23 leti. Posebno veliko žalost si povzročio svojoj dragoj ženi, štera joče za tehom. Želemo ti dragi Janoš, naj ti bode lehka zemlica, v štero si tak rano vlegoe. Ženi i starišom pa želemo, naj jih potolaži nebeski Oča i Marija vu njihovoj teškoj izgubi za pokojnim Janošom.

Novi notar.

S 1. marcem t. l. je začel uradno poslovati novoimenovani javni notar PONEBŠEK JANKO v poslovnih prostorih pokojnoga notarja g. Kodra Antona.

Beltinci. V nedelo, 18. aprila, bo po velkoj službi božoj v prosvetnoj dvorani predavanje. Govorio bo tajnik Prosvetne zveze v Maribori g. Camplin. Obveščamo vse tiste, ki se za prosveto zanimajo, da se vdeležijo toga predavanja, ki bo vsakomi na hasek. Pridite v kem vekšem številu. Bog živi. — V našoj fari je že dugo ne bilo duhovnih vaj. Jako lepo bi je prosili.

Potrebno bi bilo. V našoj krajini je že skoro v vsakoj fari prosvetno društvo. Zato bi dobro bilo, če bi se osnovao dekanjski odbor, šteri bi vodo naša društva i njim davao potrebna navodila za izobrazbo.

Najdeno mrtvo telo tišinske učiteljice. Meseca februara je preminola z Tišine učiteljica Školaris Dorica. Bila je to leto prvič nastavljena i to na Tišini. Neki den meseca februara je samo preminola. Teliko se je zvedilo, da je hodila okoli Müre, ali nišče stalno ne znao, ka je z njov. Zda se je skrivnost odkrila. Na Bistrici so jo z Müre potegnoli. Bila je oblečena, še rokajice je mela na rokaj, samo zobje so njej zmenkali. Zadnje dni Velikoga tjezna so jo potegnoli z vode i na Veliko soboto so jo zakopali na Žirovnici na Kranjskom. Pokojna je zvršila svoje včenje v Škofji Loki v uršulinskom samostani Bila je pa že tam betežasta na živcaj. I gotovo se njoj je zmešalo i to jo je gnalo v smrt. Križani naj njej bo smileni, ar ne znala, ka je činila.

Velika dobrotnica našega vrednika je vmrla na Veliko soboto. To je Farkaš Ana, Kociprova z Žižkov. Pokojna je skrivala urednika Novin pred bolševiki, gda so ga tej na smrt iskali, ga oblekla v možinjino obleko i z njim šla v največšoj nevarnosti prek ceste v log te, kda so oboroženi vojaki šli v njeno hišo iskat duhovnika urednika. Pravila je tomi pri nekoj priliki: „Gospod, če bi bolševiki zvedili, da ste pri našoj hiši skriti, bi pred nje stopila i bi iz srca lepo presila: Pustite pri življenji toga duhovnika, ar so potrebni za rešenje duš, pa rajši mene osmrtime“. Za svoje junaštvo je zdaj dobila svoje zasluženo veliko plačilo. Urednik Novin so jo v betegi pohodili, včas na Vüzem za njeno dušo darovali sveto mešo i se vdeležili njenoga pokopa. Bila je 26 let dobra tretjerednica. Naj njej Jezus plača, ka je smilenoga včinila za njegove namestnike. Molimo za njo.

Shod JRZ. v Beltincih. Vableni vsi somišleniki JRZ. stranke, da pridete na skod, ki se bo vršo dnes, 4. aprila ob 1/2 9 viro po ranoj meši v prosvetnoj dvorani. Ob 10 je shod končan pred velkov sv. mešov. — Ob 1 viro popoldne je shod v Gančanih v gostilni Gjörköšovej, ob 3 pa v Dokležovji vünej pred šolov.

Regrutom! Dečki smo ponosni, da smo vojaki, gledajmo, da bomo tudi Kristušovi junaki. Ešče par dni, pa se bomo ločili od svojih dragih domačih i odidemo v vojaški stan. Zove vas Krao i domovina, da se zvezbamo kak vojaki v obrambo naše domovine. Dečki, idemo v južne kraje naše države, pokazimo se, da smo pošteni sinovje Slovenske krajine. Kda bomo odhajali k vojakom, ne smemo razbijati, kak pijanci i preklinjati, nego z veselim obrazom, lejkim korakom zaspevati pesem radosti i mladosti. Pred vsem nam je potrebno, dečki, da se izogibemo slabih prijatelov, šterih je povsedi dosta. Predvsem pa ne nasledijmo slabih navad: preklinjanja, vlačugarstva itd. Na žalost, so že nešteti naši dečki prinesli dosta slabih navad k nam z južnih krajev, kde so služili vojaščino. Poslavljamo se od doma, zato pred odhodom opravimo dobro sv. spoved. Odhajajmo duševno i telovno zdravi. Bog daj, da se tudi takši povrnemo. — Števek iz fare sv. Ladislava.

Kep sv. Frančiška Asiškoga je dalo napraviti mesto San Francisko. Podoba bo jeklena, pa bo 60 m visoka.

SEMENA

zaneslijeve kaljivosti in najboljše kakovosti
Vam nudi tudi Vaš trgovec,
ako kupujete
M. Berdajs-ova semena.

Komunistično spravišče kroškoga Titana, medicinca, v Parizi med našimi delavci.

Pismo objavljamo zdaj, gda ljudska fronta ide v Španiji proti svojoj pogubi.

Velečastiti gospod urednik!

V nedelo, 30. augusta prem. leta je meo Titan, znani komunistični vodja veliko zborovanje v Parizi v sindikalnoj dvorani, gde je bilo zbranih 150 delavskih delegatov za jugoslovenske delavce v Franciji. Titan je, kak smo zvedeli, prišao direktno iz Moskve z velikim sovjetskim aeroplanom, na šterom se je pripelalo 60 inženjerov i pilotov iz Rusije v Španjolsko. Njegovi prijatelje i vodstvo bolševikov je naročilo delavcom, naj se zberejo vküper i pozdravijo svojega voditelja na shodi, na šterom je Titan dao glavne direktive za bolševistično tajno taktiko. Titan je bio prej delegat za Jugoslavijo na kongresi kominterne i zdaj je dao direktive jugoslovenskoj komunističnoj stranki za njeno delüvanje.

Najbole je povdarjao, ka je potrebno stvoriti ljudsko fronto v Jugoslaviji i iti z Mačkom za vsakšo ceno. Pravo je, ka so bolševiki zdaj odkriti za demokracijo i bodejo podperali vsakšo vlado, ki bode demokracijo dala. Te zagriženi sovražnik vöre, ki je po tom jako poznani, je zdaj na našo veliko čüdo dao svojim jugoslovenskim ovčicam ostro zapoved, ka nesmijo napadati vöre i naj prej sküsijo dobiti naš dober narod za ljudsko fronto. Podao je tudi velki pregled krize v Jugoslaviji i Evropi i pravo, ka je v Jugoslaviji prej najhüjša. Zatem je začno gučati od rusokoga sovjetskoga paradizoma i pravo, ka ide zdaj najbogše delavcom i kmetom v Rusiji, gde prej nega krize. Te je prišao na guč od predstoječe nove velke bojne i naloge naših evropskih delavcov i kmetov pri svetovnoj revoluciji. Izjavo je, ka moremo zdaj s pomočjov ljudskih front bojno preprečiti i ka de prej 1940. leta Rusija popolnoma pripravljena. Mela de najmodernejšo i največšo industrijo na sveti. Prej je že dnes rusoska industrija najmodernejša. Ali bolševiki ščejo spovati telko fabrik i takše, ka do skoro vse mašini delali brezi ljudi. Nadale je pravo, ka de mela Rusija 30 milijonov rezervne vojske i 10 milijonov novih mladih pilotov i nedoseglivo avijacijo.

Teda je izjavo, ka moremo prej počakati do 1. 1940. i te pride prej čas, ka Rusija skupno z evropskimi delavci i kmeti stere Evropo i celi svet v praj. Zato prej zdaj trbej popüstiti i se prefrigano skriti za plašč, ka so bolševiki ne proti vöri. Gučao je tudi vno go od sovjetskoga napredka ali to si je g. Titan lahko zmislo, či gli ka je eden od najglavnejših voditelov za jugoslovensko komunistično stranko v Moskvi. Ništerni delavci so se v prsa kukli, ka so ponosni i gizdavi na takšega dobroga i modroga bolševističnoga voditelja, kak je Titan ali nas poštene Slovence iz Slov. krajine je sram, ka smo mi dali toga besnoga sovražnika svete Cerkv i hladnokrvnoga i brezobzirnoga pripravilca za najgroznejšo bratomorno državlansko bojno. Što je Titan, de naša javnost lehko vidla iz toga, ka kakšo tajno mislijo je njemi dala za Španjolsko kominterna. Kak že zgoraj povedano, so se delavci, ki so zapleteni v bolševistične mreže, kukli po prsaj, ka Titan pela 60 inženjerov i pilotov za fabrike za municijo i aeroplane v Španjolsko. Sprejavali so ga tudi na letališče v Bourget, od kec so odleteli proti Barceloni i Madridi. Kak smo dale zvedeli, ma Titan nalogo, ka napravi upore med Francovov armadov. Zatoga volo je dobo na razpolago milijonske svote od komiterne. Nadale je prej

jako spreobrnjeni, ka ga je ne mogoče spoznati. Ešče smo zvedeli iz zaneslivoga mesta, ka je prej Titan na visikoj političnoj šoli za marksistično znanost v Moskvi i ka so ga namenili za to, ka de vodo revolucijo v Jugoslaviji. Zato pa so ga zdaj poslali v Španijo. Guči prej že nemški, francoski, ruski i angleški. On je član političnoga büroja za jugoslovensko bolševistično stranko i vodi z Moskve bolševistične mreže na vse kraje Jugoslavije.

Ne je zadosta, ka se pokaže samo v Slov. krajini, što je Titan, nego tudi ostali časopisi v Jugoslaviji bi mogli razkrinkati Titana, šteri se zna napraviti tak nedužen. Titan je eden od glavnih bolševističnih voditelov v Jugoslaviji, šteri redko stopi naprej, ali on tem bole dela odzaja, Tudi pri „Novom časi“ si je zbrao drüge, šteri so bili naprej porinjani, ali dönok so vsi znali, ka je on odzajaj dikterao i vodo i to ešče jako zanesljivo. Titana majo za najboljšega teoretičara i on je brezobziren v tajnoj bolševističnoj taktiki. On je teda jako nevaren. Ne vala nam, ka bi mi njegove zmožnosti v boji proti sv. Cerkv podcenjüvali, nego je moremo odkriti i se s skupnimi močmi proti boriti.

Mi smo Vam napisali to, ka smo s Titanovih vüst čüli i ka smo zvedeli od njegovih najboljših prijatelov. Vaša dužnost, Velečastiti, pa je, ka Titanovo nedostojno vlogo v Španjolskoj revoluciji razkrinkate. Potrebno bi bilo na shodaj Titana popunoma razkrinkati i pokazati, ka je ljudska fronta, za štero je on dao v Jugoslaviji direktive v službi bolševizma. Bolševiki Jugoslavije drüjio Titana za ednoga od svojih najboljših govornikov. Ja istina, ka brbrati zna dosta, ali pitanje je, či je vse to istina. Otvorite kampagno proti Titani i njegovim pajdašom, ki se skrivajo pod plašč legalnih društäv, ka njim je tudi Titan zapovedao. Gda de šo iz Španjolske nazaj v Moskvo, te de prej palj meo shod v Parizi. — Bog Vas naj sprejava v borbi proti brezbožnomi bolševizmi. — Grupa prekmurskih krščanskih delavcov.

Pošta.

Krampač Janoš, Cournon. Din. 108 sprejeli. Na koj je 8 Din. poslanih. — Žiško Ciliak, Boistrancourt. Svete meše opravili brezplačno, naročnino sprejeli, želemo veselo prebivanje doma. — Cvernjek Marija, Raville. Din. 108 sprejeli Din. 8 na koj je poslanih? — Ferencek Peter, Hauleille. Od 1. marca do konca augusta stanejo Novine 36 Din. — Šeriga Jožef, Sv. Sebeščan. Sprejeli Din. 200. Z toga 90 Din. na lansko leto ino 110 Din. na novo. Lanski račun je stem poravnan. — Cigan Jožef, Sarcey. Hvala za pozdrav i lepo dopisnico. Si srečen, da lejko romaš na grób sv. Vianey Janoša, šteroga življenjepis zdaj prinaša naš Marijin List. Novine poslali. — Sukič Anton, Presles. Prosimo, naznani nam stari svoj naslov, ar sta dva Sukič Antona i ne yesno, šteromi naj naslov spremenimo. — Godina Johan, Mirkovac. Mi smo vam dvakrat poslali kalendar, ednok z tiskarne, drügoč z Črensovec. Poiščite gor tova, ki vam ga vkradno. — Osko Anton, Francija. Objavili poslano. Duga nega za to. — Činč Jožef, Petanjci. Piši na naslov: Ivan Hribovšek, zobni atelje, Zagorje ob Save.

Küpm koleslin

(hintov) za edno vprego.
Šövegeš Franc, Čentiba 75

Kovačevci. V 72 leti starosti so vmrli naš vrli širiteo Gjergjek Jürj. Dobroga i gorečega krščenika zročimo v molitev naših naročnikov. Naj počivajo vu miri.

Roža iz Jerihe.

Legenda.

Dan je dogoreval v temno-rdeči večerni zarji. Škrilatasto se je razpredalo tkivo oblakov po jabolčnozelenem nebesu in vonj cvetja iz vrtoč je bil že tako močan, da je bilo kar težko dihati.

Bilo je ob tisti uri, ko je Jezus šel skozi Jeriho na poti v Jeruzalem, kjer bi naj bilo konec njegove pozemske poti. Z njim je šla Marija in vsi njegovi učenci in še drugi ljudje, moški in ženske, ki so se priključili Učniku na njegovi poti skozi Galilejo in Samarijo. Ko je Jezus stopal po Jerihi, so pritekli ljudje iz hiš: tisti, ki so ga čakali, da jih blagoslovi in tisti, ki so upali na njegove čudeže in še taki, ki so ga hoteli samo vidite in zijala prodajati.

Iz hiše vrvarja Azorja je stopila tudi Tabita. Zibala se je v bokih po taktu pesmi, ki jo je po tihem pela in na glavi je nesla lončeni vrč za vodo. Ko je pristopila k vodnjaku, je zapazila na cesti ono skupino romarjev, pred katere je pravkar stopila neka ženska.

Tabitine oči so zažarele. Naglo je vzela vrč z glave, ga postavila zraven vodnjaka na tla in zaklicala skozi odprta vrata v hišo: „Azor! Azor! Brž pridi, Nazarenc prihaj!“

Azor je koj izpusil iz rok vrv, ki jo je pravkar zvijal, in je pritekel iz hiše.

„Glej, onile je, v tisti sinji halji,“ je zašepetala Tabita in se naslonila na vodnjakov obrobek.

„Res“, je dejal Azor, „to je on.“ Že pred nekaj meseci je bil videl Jezusa in ga je spoznal, dasi je romar obračal glavo drugam.

Tabita je videla le, kako so se mu svetili rdečezlati lasje, ko je šel mimo. „Ah“, je obžalovaje dejala, „tako rada bi bila videla njegovo obličje!“

Azor se je zasmel. „Saj ga lahko“, je rekel in se je sklonil, pobral kupček prediva, ki je ležal pri vodnjaku in preden je mogla preplašena Tabita zabraniti, je vrget žogico za človekom iz Nazareta.

Azor je dobro pomeril. Žogica je zadela Jezusa v ramo in zaradi tega dotikljaja se je Jezus obrnil in se ozrl nazaj. Toda pogled njegovih blestečih se oči je šel preko Azorja in se ustavil na Tabiti.

Rjavkasto-bleda lica mlade žene so iz sramu nad Azorjevim nespodobnim početjem močno zardela in ko je videla, kako jo Nazarenc gleda, je zavpila v mislih: Jaz nisem, jaz ne!

Saj vem, so se smehljala usta Nazarenca in so se smehljale tudi njegove oči. Potem se je počasi obrnil k neki ženi, ki je prišla k njemu s svojim dojenčkom z druge strani ceste in ga je nagovorila.

Tabita je obstala povešenih rok in je gledala za Jezusom. Nemo vznidjenje in občudovanje se je zrcalilo na njenem obrazu, ki tudi potem ni izginito, ko jo je Azor pogledal, se zagrohotal in se robato rogal Nazarencu.

Ko je stala luna že visoko nad Jeriho in so vse dehteče rože že spale, se je prikradla senca iz Azorjeve hiše in šinila mimo vodnjaka na belo cesto. Sredi ceste je ležala majhna, prediva-sta žogica. Senca je zdrknila do nje, ondi za hip obstala in spet hušknila neopazno v hišo. A žogice bi bilo več na cesti.

„Azor, ali si slišal, da je slepi Simeon spregledal? Pravijo, da mu je Jezus položil roko na oči in tedaj je bil spet dan okrog Simeona.“

„Le kdo ti je povedal tako traparijo?“ jo je Azor jezo vprašal in spletal vrv dalje.

„To ni traparija, Azor! Stari Jakob je bil priča. Le njega vprašaj! Videl je vse na lastne oči.“

„Stari Jakob je norec! Niti trohice nima več pameti kakor ve, neumne ženske, ki se daste omreziti od tega ljudskega sleparja!“

Tabita je molčala, saj je vedela več ko on. A kako naj bi prepričala Azorja, moškega, ki ne posluša s srcem, ki posluša le s pametjo in je še ponosen na to?

„Azor! Azor — za božjo voljo! Ali si kdaj prodal svoje vrvi v Jeruzalemu?“

„Seveda sem jih. Zakaj pa vprašaš?“ Tabita je krčevito stiskala svoje, od dela hrapave roke. „Azor, pravijo, da so Jezusa v Jeruzalemu prijeli in ga zvezali. Strašno! In zdaj pomisli, če so ga zvezali z vrvmi, ki si jih ti naredil in ki sem ti jih jaz pomagala zvijati! Azor!“ Kriknila je in vse prestrašene so bile njene oči.

„Kaj pa naju to briga, kar kdo počenja z najinimi vrvmi?“ jo je nejevoljno zavrnil Azor. „Nikar se ne brigaj za take stvari! Naj ga primejo! Oni že vedo, zakaj so to storili. Zadnji čas, da so storili konec tem sleparijam!“

Tabita je molčala in sklenila roke. Molila je k svojemu Bogu. Saj drugega ni mogla storiti za Jezusa iz Nazareta, ki ga je zaslutila v duši tedaj, ko jo je bil pogledal.

„Azor! Azor!“

„Kaj pa je? Kakšna pa si?“

„Azor — križajo ga!“

Azor se je okrenil in jo pogledal. In ko je videl divjo bolečino v Tabitinem obrazu, je kar pobesnel:

„Kaj pa to mene briga?“ jo je nahrulil. Kaj me to briga, te vprašam? Povem ti, žena, zdaj je pa zadosti tega! Tiho sem bil, ko si stala na cesti in zijala za tujim človekom. Nič nisem rekel, ko potem nisi bila za nobeno delo v hiši in si blodila okoli ko v spanju. Zdaj ti pa naravnost povem: Zadosti je tega, zadosti za zmeraj! Nikar ne zahtevaj, da te bom mogoče še tolažil, če so Nazarenca na križ pribili!“

„Azor, saj ne veš, mogoče je pa le Sin božji?“

„Molči in ne skruni Boga!“ je zavpil Azor srdito nanjo.

Tabita je stisnila ramena, oči so ji gorele in se ji povečale. Še je hotela reči: Azor, saj ne razumeš, kaj to pomeni zame, za Jeruzalem, za ves svet! A nič več ni mogla odpreti ust in je po prstih odšla iz delavnice.

V Tabitini čumnatu je stala stara skrinja, ki je bila nekoč v njej Tabitina bala. Zdaj so bile v njej Tabitine in Azorjeve pražnje obleke, a spodaj, prav na dnu in prav v kotičku je bila majhna žogica iz prediva.

Tabita je pokleknila, segla z roko v skrinjo in vzela predivasto žogico iz nje. Držala jo je v tistih rokah, ki so mogoče nekoč pomagale zvijati vrvi za Nazarenčeve členke — in sklonila je glavo. Mogoče je prav ob tej uri trpel smrtno muko, a ona, Tabita, ne more ničesar storiti zanj, prav ničesar ne, ničesar! Le tu na tleh je skoraj v omedlevici ždela vsa v grozi in strahu in trepetu. In klečala je in se jokala v roke, ki so držale žogico, ki se je doteknila Njega in ki jo je bil Azor zalučal.

„Tabita! Tabita!“ Azor jo je klical. Ni ga slišala. Klečala je in molila in ihtela.

„Tabitiita!“ Nič.

„Bog vsemogočni — ali je treba svojo lastno ženo prositi, če jo človek potrebuje, da mu pomaga!“ je zavpil Azor i prihrumel v sobico.

Tabita je preplašena dvignila zasoljeni in zmedeni obraz. Njeni prsti

Poročilo

o vinskem sejmu v Ljutomeru, dne 16. III. 1937.

Izgledalo je, da bo letošnji vinski sejem slabše uspel kot prejšnja leta. Bil je prav tako dobro založen, pa tudi dobro obiskano prejšnja leta. Razstavljeno je bilo 144 vzorcev vina, največ iz ljutomerškega okoliša, nekaj prav dobrih vzorcev pa je bilo tudi iz štrigovskega in gornjeradganskega okoliša. Ocena vin je pokazala nepristransko sodbo o našem dobrem vinu in označila veliko vzorcev prav dobro.

Obiskali so razstavo tudi zastopniki naših oblasti in od sayske banovine. Iz Gradca je velik avtobus pripeljal goste in kupce, pa tudi drugih Avstrijcev je bilo lepo število. Domači kupci so pokupili mnogo vina, največ sortiranega.

Tuji kupci so zaznamovali vzorce, ki so jim ugajali in sklenili nekatere večje kupčije.

Splošna sodba je, da so vinski sejmi in razstave v Ljutomeru velikega pomena za razvoj naše vinoreje in kletarstva, ker poživljajo stik pridelovalca s kupci in vplivajo na bližnjo in daljno okolico počučno in gospodarsko.

Vsem, ki so kakorkoli pripomogli do lepega uspeha izreka najlepšo zahvalo — Odbor.

Mlatilnico

na parni pogon 6 PH. znamka MAV. v dobrem stanju pod najugodnejšimi pogoji, prodam BOHAR ADAM, D. Lendava.

SEMENA:

DETELJA črna, Lucerna, inkarnatka, bela detelja
TRAVINO semenje, Angleška ljulka, Italijanska ljulka. Mešanica za ilovnato zemljo, mešanica za laporno zemljo, mešanica za parke posebno nizka
PESA: Eckendorfska rumena in rdeča, Mamutk rumena in rdeča, sladkorna repa
GRAHORICA: letna in zimsko, kakor vse vrstno vrtno in cvetlično seme.

!! Za vso semenje se garantira, da je kaljivo !!
Zoper sadne škodljivce: Dendrin, Neodendrin, Arborin, Biljobran, Tobačni izvleček, mazavno mlo, žvepleno apneno brozgo, žveplo čišeno mletje, Aresin, Uraniazelenilo, Nosprasen, Solbar itd. Cepilno smolo, lepilo za gosaničje in mravlje.

Travniske brane od 120 do 180 cm širine ter od 45—120 kg teže
Drevesne škropilnice: Avtomatske nahrbtnne, prevozne in ročne
Trijerje za čiščenje zrnje vseh vrst: kakor ostale stroje t. j. slamoreznice, reporeznice, sejače za vsakovrstno zrnje in koruzo
Umetna gnojila: za pomladansko gnojenje. — Ima po najnižjih dnevnih cenah, stroje in škropilnice po originalnih fabričnih cenah vedno na zalogi

ČEH FRANC, trgovina z MURSKA SOBOTA mešanim blagom

Vreme:

Deževno, mrzlo, vmes lepo.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	230—235
Nemška marka	1686—1750
Austrijski šiling	840
Vogrski pengö	7—876
Grške lire	3150
Amerikanski dolar	4780
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	737
Italijanska lira	312
Francoski frank	220
Česka korona	154

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Junci debeli 450—475, poldebili 375—425, bikli za klanje 320—350, krave za klanje 3—4, plemenske krave 290—365, krave za kolbase 2—350, telice 370—550, teoci

so se plaho oprijeli žogice.

„Kaj pa počneš tukaj? In zakaj se jokaš?“ Tabita je zaihtela in ni ničesar odvrnila.

„Vstani!“ jo je nahrulil.

Težko je vstala. V zapestju in v členkih jo je bolelo, kakor bi se bile vanje zarezale vrvi, tiste vrvi, ki jih je Azor zvijal in ki mu jih je s temi rokami pomagala delati.

„Kaj imaš v rokah?“

„Ničesar, Azor, ničesar“, je zašepetala in je predivasto žogico še bolj stisnila s prsti. Saj je vedela: če jo bo Azor zagledal in spoznal, da je to tisto predivo, ki ga je bil zagnal za Nazarencem, jo bo psoval, se je rogal, vzel tisto, kar ji je bilo zdaj tako sveto.

„Kaj se lažeš? Saj vidim, da imaš nekaj! Kaj imaš? Daj sem!“

„Azor — Azor — saj ni — resni.“

Tedaj pa — kaj je bilo to? Oba sta dvignila glavo, pogledala v okno.

Sonce je ugašalo, cesta je bila v strahotni, mrtvaški luči. Prestrašila sta se tako zelo, da sta pozabila na prepričanje. Tedaj se je začela zemlja tresti, zamolklo grmenje se je valilo po cesti...

„Brž, brž, Tabita!“ Azor jo je

Betežni na pljučaj!

Jezeri že ozdravleni!

Zahtevajte takšno knjigo od moje

nove umetnosti prehranjevanja, ki je že neštene rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se beteg hitro premaga. Nočno znojenje i kašeo prenehata, teža tela se zviša ino po povapnenji sčasoma beteg preneha.

Resni moške

zdravniške znanosti potrjujejo prednost te moje metode i jo radi priporočajo. Kempirve začnete z mojim načinom prehranjevanja, tem bolje bo.

Popunoma kšenki

dobite mojo knjigo, iz štere te lahko preberali mnogo hasnovitoga. Ar ma moj založnik samo 10.000 falatov za brezplačno razpošiljanje, pišite taki, da se bodete mogli tudi Vi računati med tiste srečne ljudi. — Zbiralnica za pošto:

Ernst Pasternack, Berlin S. O. Michaelkirchplatz 13., Abt. Z. 527.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrsi vse bančne posle najkvalitetneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-14

prijel za roko in pobegnil iz hiše.

Zunaj je bila mrtvaška tišina. Noben ptič ni začivkal, ne čebela zabrenčala, ne sapica zapihljala in nebo je stalo v škrilatastem polmraku nad mrtvo zemljo.

Tabita se je sesedla na obrobek vodnjaka. Razumela je, kaj oznanja potemnelo nebo, tresoča se zemlja, mrtvaška tišina. Podzavestno je razklenila prste.

In glej — tu ni imela nič več prediva! V rokah je bila čudna, tuja roža. Tako je bila preprosta, da se je zdelo, ko da Bog ni utegnil imeti dosti opravka z njo. Na konicah golih, razcepljenih stebel so bili koničasti popki, ki so se odprli in so se prikazale blesteče se, zlato-rumene zvezde, čim so Tabitine solze kapale nanjo.

„Azor“, je zašepetela s pridušnim glasom, „Azor, kaj sva storila —, o — bil je vendarle Sin božji...“

Asteriscus pygmaeus pravi botanik mali in skromni cvetlički, ki še dandanašnji raste posebno v bližini Jerihe. In še dandanes se ji popki razcveto le tedaj, če kane rosa nanjo.

Po „Slovenci“ (G. St. Metzler).